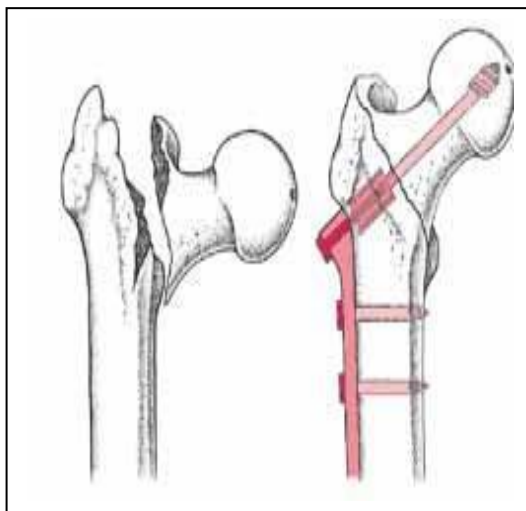

شکستگی قسمت پایین گردن استخوان ران

گروه هدف : بیماران با شکستگی استخوان ران

تهیه کنندگان : گروه آموزش به بیمار مرکز
با نظارت دکتر صدیقی ، متخصص ارتوپدی
بازبینی بهار ۱۴۰۳ - بازبینی مجدد ۳ سال بعد

نکات قابل توجه بعد از عمل

پس از ترخیص از بیمارستان، توجه به نکات زیر ضروری است:

- پانسمان زخم بیمار باید طبق دستور پزشک تعویض شود و هرگونه ترشحات غیر طبیعی به پزشک گزارش شود.

- بخیه ها معمولا دو تا سه هفته بعد از جراحی کشیده می شوند.

- تا مدتی بعد از جراحی درد مختصری در محل جراحی احساس می شود که بتدریج در یک تا دو هفته اول بعد از عمل از بین می رود. برای کاهش این درد پزشک معالج داروهای را برای بیمار تجویز می کند .

- بیمار باید هر گونه افزایش شدت درد را به پزشک

معالج اطلاع دهد.

- داروهای آنتی بیوتیک خوراکی برای بیمار تجویز می شود. این داروها به منظور پیشگیری از ایجاد عفونت در محل جراحی است و باید سر ساعت مشخص مصرف شود.

- داروهای جهت جلوگیری از لخته شدن خون در ورید های اندامهای تحتانی به بیمار داده می شود که ممکن است تزریقی یا خوراکی باشند. این داروها تا مدت زمانی که پزشک مشخص کرده است باید مصرف شوند. گاهی اوقات حتی با وجود مصرف این داروها، خون در وریدهای عمقی پا لخته می شود. علامت عمده این عارضه ورم کردن ساق پا است. پس در صورت ورم کردن ساق پا، بیمار باید در اسرع وقت به نزدیکترین مرکز درمانی جهت معاینه مراجعه نماید.

- پانسمان زخم بیمار باید طبق دستور پزشک تعویض شود و هرگونه ترشحات غیر طبیعی به پزشک گزارش شود.

- بخیه ها معمولا دو تا سه هفته بعد از جراحی کشیده می شوند.

منبع:

<http://www.iranorthoped.ir>

داخلی و جراحی برونر و سودا رث ۲۲، ۲۰

آموزش به بیمار و خانواده

بسیاری از افراد مسنی که دچار شکستگی ناحیه اینترتروکانتریک استخوان ران می شوند به علت کهولت سن و یا داشتن بیماری های دیگر مانند فشار خون، بیماری قلبی یا دیابت، ریسک جراحی بالایی دارند.

در بسیاری از این موارد ممکن است به علت ترس از خطر جراحی، بیمار یا همراهان وی در تصمیم برای عمل این جراحی مردد باشند. عمل نکردن این بیماران می تواند در بسیاری از آنها موجب بروز عوارضی مانند زخم در اندام تحتانی شود که می تواند باعث مرگ آنها شود.

همچنین افراد مسن با حتی چند روز استراحت در بستر و راه نرفتن ممکن است توانایی راه رفتن خود را برای همیشه از دست بدهند (به علت ضعیف شدن سریع عضلات لگن) بنابراین در این بیماران توصیه کلی این است که به محض تشخیص شکستگی و در اولین فرصت، اقدامات طبی برای کنترل عوامل خطر ساز مانند فشار خون یا دیابت انجام شده و بیمار تحت عمل جراحی قرار گیرد.

- در فرد مسنی که تا بحال راه می رفته و ناگهان توانایی راه رفتن خود را از دست داده است باید به این نوع شکستگی شک کرد.

- در معاینه بیماران دیده می شود که اندام تحتانی طرف مبتلا قدری کوتاه تر شده است به این صورت که اگر هر دواندام تحتانی این بیماران را در حالت خوابیده به پشت بهم بچسبانیم می بینیم پاشنه یک پا قدری بالاتر از پای دیگر قرار گرفته است.

- اندام تحتانی مبتلا در این بیماران در حالت استراحت و دراز کشیده به پشت، به سمت بیرون چرخیده است.
- شدت این کوتاهی اندام و چرخش پا به خارج، بیش از چرخش به خارج در شکستگی گردن استخوان ران است.

درمان شکستگی

درمان این شکستگی عمل جراحی و فیکس کردن محل

شکستگی با پیچ و پلاک است.

شکستگی های اینترتروکانتریک یا قسمت پایین گردن استخوان ران، جزء شکستگی های اطراف مفصل ران بوده و در دسته شکستگی های لگن قرار می گیرند.

- علت شیوع این نوع شکستگی، به خصوص در خانم ها بعد از سن یائسگی، پوکی استخوان است و ممکن است این پوکی، استخوان را به حدی ضعیف کند که با یک زمین خوردن ساده دچار شکستگی شود.

- این شکستگی، ممکن است در جوانتر ها و به دنبال ضربات شدیدتر مانند تصادف اتومبیل ایجاد شود.

علائم شکستگی

- بیمار معمولاً فرد مسنی است که به دنبال زمین خوردن توانایی ایستادن و راه رفتن را از دست داده است.

- بیمار درد شدیدی در ناحیه لگن و کشاله ران احساس می کند که با فشار موضعی به ناحیه شکستگی یا با حرکت دادن اندام تحتانی بیشتر می شود.

- در افراد خیلی ناتوان به خصوص آنهایی که قوای ذهنی شان قدری تحلیل رفته است مهمترین علامت شکستگی ناتوانی در راه رفتن است نه درد.

- در سنین بالا نمی توان درد را به عنوان علامت شکستگی دانست.